

De Ster

DE PROFEET JOSEPH SMITH

November 1951

DE STER

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

51e JAARGANG • No. 11

INHOUD :

	Blz.
De marteldood van Joseph Smith	282
De leraar	284
De waarde van de glimlach	287
Gelijk een zuurdesem	288
Eert de profeet	291
God vraagt niet	293
Zalig zijt gij, als U de mensen smaden en vervolgen	294
Zelfbestrafing	297
Een vermeldenswaardige gebeurtenis	304
De Zending door	305
Aankomst en Vertrek	306
Gebeurtenissen in de Zending	307
Bijlage „Onze Zonnehoek”	37—41

Redacteur: JOHN P. LILLYWHITE

Assistent: ARNOLD SIEVERTS

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand*

ABONNEMENTSPRIJS: F 1.25 PER KWARTAAL
GIRONUMMER 240615 • LAAN VAN POOT 292 • DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHÉ'S IS VERBODEN

DE MARTELDOOD VAN JOSEPH SMITH, DE PROFEET, EN ZIJN BROEDER HYRUM SMITH

*Afdeling: Honderd en vijf en dertig.
uit het Boek van Leer en Verbonden.*

OM het getuigenis van dit Boek en het Boek van Mormon te verzegelen, maken wij de marteldood van Joseph Smith, de Profeet, en Hyrum Smith, de Patriarch, bekend.

Zij werden 27 Juni 1844, in de gevangenis te Carthage, omstreeks vijf uur 's namiddags, door een gewapende bende met zwart gemaakte gezichten van ongeveer 150 à 200 personen, doodgeschoten. Hyrum werd het eerst geschoten, en viel kalm neer, uitroepende: „Ik ben een dood man!” Joseph sprong van uit het venster, en werd, terwijl hij zulks trachtte te doen, doodgeschoten, uitroepende: „O Here, Mijn God!” Zij werden beiden, zelfs nadat zij dood waren op een onmenselijke wijze geschoten, en beiden ontvingen vier kogels.

John Taylor en Willard Richards, twee der Twaalven, waren de enige personen te dien tijde in de kamer aanwezig; de eerste werd op een barbaarse wijze met vier kogels verwond, doch is sedert die tijd hersteld; de laatste door de voorzienigheid van God, ontkwam, „zelfs zonder dat zijn klederen doorschoten waren.”

Joseph Smith, de Profeet en Zie-ner des Heren, heeft meer gedaan voor de Zaligheid der mensen, dan enig ander mens, die ooit op deze wereld geleefd heeft (Jezus alleen uitgenomen).

In de korte tijd van twintig jaren

heeft hij het Boek van Mormon, hetwelk hij door de gave en macht Gods vertaalde, voortgebracht, en is het middel geweest hetzelve op twee vaste landen uit te geven; hij heeft de volheid van het eeuwige Evangelie, hetwelk dat boek bevat, tot de vier hoeken der aarde gezonden; hij heeft de openbaringen en geboden, welke dit boek der Leer en Verbonden bevat, en vele andere wijze geschriften en onderrichtingen voor het welzijn van de kinderen der mensen voortgebracht; heeft vele duizenden Heiligen der Laatste Dagen doen vergaderen; een grote stad gebouwd; en een naam en vermaardheid nagelaten welke niet uitgewist kunnen worden. Zijn leven was machtig, en hij stierf machtig in de ogen van God en zijn volk, en gelijk de meeste gezalfden des Heren in tijden van ouds, heeft hij zijn zending en werken met zijn eigen bloed verzegeld — en eveneens zijn broeder Hyrum. In leven waren zij niet verdeeld, en in de dood waren zij niet gescheiden!

Toen Joseph naar Carthage ging, om zichzelf aan de voorgewende eisen der wet over te geven, twee of drie dagen eer hij vermoord werd, zei hij:

„Ik ga gelijk een lam ter slachting; doch ik ben kalm als een zomermorgen; mijn geweten is vrij van enig kwaad tegenover

God en alle mensen. Ik zal onschuldig sterven, en het zal nog van mij gezegd worden: Hij werd in koelen bloede vermoord.”

Dezelfde morgen, nadat Hyrum zich gereed gemaakt had, te gaan — zal het gezegd worden ter slachting? — Ja, want alzo was het — las hij de volgende (36-38) verzen van het twaalfde hoofdstuk van Ether, in het Boek van Mormon, en vouwde het blad van hetzelfde om:

„En het geschiedde dat ik bad tot de Here, of hij de niet-Joden genade wilde schenken, opdat zij naastenliefde mochten hebben. En de Here zeide tot mij: Het doet er voor u niet toe, indien zij geen naastenliefde hebben, want gij zijt getrouwd geweest; daarom zullen uw klederen rein worden gemaakt. En omdat gij uw zwakheid hebt gezien, zult gij sterk gemaakt worden, ja, gij zult nederzitten op de plaats, die Ik in de woningen Mijns Vaders heb bereid.

En nu zeg ik, Moroni, de niet-Joden vaarwel, ja en eveneens mijn broederen, die ik liefheb, totdat wij elkander voor de rechterstoel van Christus zullen ontmoeten, waar alle mensen zullen weten, dat mijn klederen niet met uw bloed zijn bevlekt.” De testamentmakers zijn nu dood, en hun testament is van kracht.

Hyrum Smith was 44 jaren oud, Februari, 1844, en Joseph Smith was 38 jaren oud, 23 December, 1843; en voortaan zullen hunne namen gerangschikt worden onder de martelaars voor de godsdienst; en de lezer in elke natie zal herinnerd worden dat het Boek van Mormon, en het Boek van Leer en Verbonden der Kerk, het beste bloed der negen-

tiende eeuw kostte om dezelve voor de zaligheid van een verdorven wereld voor te brengen; en dat indien het vuur een groene boom voor de heerlijkheid van God kan verschroeiën, hoe gemakkelijk zal het de „dorre bomen“ verbranden, om de wijngaard van bederf te reinigen. Zij leefden voor heerlijkheid; zij stierven voor heerlijkheid; en heerlijkheid is hun eeuwig loon. Van eeuw tot eeuw zullen hun namen tot het nageslacht verkondigd worden als kostbaarheden voor de geheiligden.

Zij waren aan misdrijf geheel onschuldig, zoals dikwerf bewezen geworden was, en waren slechts in de gevangenis opgesloten door de samenzweringen van verraders en goddeloze mannen; en hun onschuldig bloed op de vloer der gevangenis te Carthage, is een groot zegel aan het „Mormonisme“ gehecht, dat niet door enig gerechtshof der aarde verworpen kan worden; en hun onschuldig bloed op het wapenschild van de Staat Illinois, met de door de Gouverneur toegezegde doch gebrokene belofte van de Staat, is een getuigenis van de waarheid van het eeuwige Evangelie, dat de gehele wereld niet in twijfel kan brengen; en hun onschuldig bloed op de banier der vrijheid, en op de grondwet der Verenigde Staten, is een afgezant voor de godsdienst van Jezus Christus, dat de harten der oprechte mensen onder alle natien zal aandoen; en hun onschuldig bloed, met het onschuldig bloed van al de martelaren onder het altaar, die Johannes zag, zal tot de Here der Heirscharen roepen, totdat Hij dat bloed op de aarde zal wreken. Amen.

DE LEERAAR

door

PRESIDENT DAVID O. MCKAY

*

Er staat geschreven, dat „hij die goed regeert, de blinde leidt; maar hij die hen onderricht, geeft hun oogen.”

IN een gevoelig geschreven werk getiteld „De Godsdienst waard om te bezitten”, geeft Thomas Nixon Carver enige opmerkingen op sociologisch gebied ten beste betreffende zijn opinie over de ware kerk. Onder andere vond ik daarin de volgende vergelijking: „Het zal een ieder wel bekend zijn, welk een hevige strijd om het bestaan er wordt gevoerd onder de bomen van het woud. Er wordt beweerd, dat de strijd zo hevig is en dat de kwestie van leven en dood zo scherp gesteld is onder de jonge pijnbomen van het kreupelhout, dat door het afsnijden van slechts 2½ cm. van de top van één van de bomen, deze boom uiteindelijk tot den ondergang gedoemd is. Zelfs dat kleine verschil stelt hem in het nadeel en hij kan zijn verlies nooit meer inhalen, maar raakt steeds meer en meer achter en wordt ten slotte gedood door zijn minder ongelukkige mededingers.

„Laten we nu eens veronderstellen”, zo gaat hij voort, „dat deze bomen zelfbewuste wezens waren en in staat waren om een godsdienst te bezitten. Laten we ver-

der aannemen, dat één groep bomen een godsdienst bezat, die aanspoorde tot groei en die hen hielp in de strijd om aarde en licht, terwijl een andere groep een godsdienst bezat, die de groei vertraagde en een belemmering was in de strijd om het bestaan, zou er dan enige twijfel bestaan welke van de twee godsdiensten uiteindelijk het woud zou beheersen? Die bomen, die de godsdienst zouden bezitten, die hen hielp, zouden overleven en zij die de godsdienst zouden bezitten, die hen in de weg stond, zouden omkomen en hun godsdienst zou met hen ondergaan.

„De kwestie van leven en dood”, voegt hij er aan toe, „wordt onder de mensen nooit zo scherp gesteld als onder de bomen van het woud, maar op de lange duur zal het resultaat geheel hetzelfde blijken te zijn”; en dan, „als dat waar is, dan volgt hier vanzelf uit, dat die godsdienst, die het meeste geschikt is voor de mensen om de strijd met de krachten der wereld aan te binden en die hen in staat stelt deze strijd te boven te komen uiteindelijk in het bezit

van de wereld zal worden gelaten”.

Ik ben dankbaar voor het lidmaatschap in een Kerk, waarvan de godsdienst de mensen in staat stelt om de strijd met de krachten der wereld aan te binden en die het hun mogelijk maakt levend uit deze strijd te voorschijn te komen. Eén van de voornaamste stuwkrachten is de verantwoordelijkheid om te onderrichten en de gelegenheid, die zovelen in deze Kerk wordt geboden om deze verantwoordelijkheid te delen. Maar er zijn nog andere belangrijke punten en één van de voornaamste is wel de succesvolle invloed, die van de Kerk uitgaat doordat zij de mensen aanmoedigt en in staat stelt de natuurkrachten te leren beheersen; met andere woorden, dat zij haar doelmatigheid bewijst door hulp te verlenen bij de verlichting van de materiële noden van de mensheid. Hoewel deze werkingssfeer van onze religie zo prachtig is en zo de moeite waard om over na te denken en in de harten van weldenkende mensen de overtuiging zal planten van haar goddelijke oorsprong, wil ik dit hier slechts vermelden als één van de vele prijzenswaardige punten, die ons in staat stellen ons aan te passen aan de strijd tegen de krachten van de natuur.

Evenmin zal ik blijven stilstaan bij de gunstige maatschappelijke invloed, die van de Kerk uitgaat, behalve dan dat ik even wil zeggen, dat een ieder, die er over wil nadenken en wil onderzoeken wat door deze goddelijke organisatie ten opzichte van mogelijkheden tot groei en ontwikkeling van onze jonge mensen tot waarachtige leden der maatschappij

wordt geboden, tot de overtuiging zal moeten komen van de heilzame werking en de superioriteit van de Kerk ten opzichte hiervan. Maar ik wilde hier graag de aandacht vestigen op de docerende kracht van de Kerk.

Maarten Luther zeide eens: „Beschouw het als de hoogste dienstbaarheid ter aarde om de kinderen van anderen getrouw op te voeden, hetgeen zo weinigen — inderdaad bijna niemand — hun eigen kinderen doen.”

De verplichting om de kinderen te leren wordt door de Kerk allereerst aan de ouders opgelegd en de verantwoordelijkheid daarvan is door goddelijk gebod op hen geplaatst. Maar buiten de ouders zijn er tientallen duizenden mannen en vrouwen en jongens en meisjes, die de verantwoordelijkheid om te onderwijzen op zich genomen hebben. In de priesterschaps-*quorums* alleen al loopt het aantal in vele duizenden. En als we hieraan toevoegen de moeders en de vaders en de jonge mannen en vrouwen van de Z.H.V., de Zondagsscholen, de O.O.V., het Jeugdwerk en de *semenaria*, dan hebben we een heel leger van leraren, die het voorrecht bezitten en de verantwoordelijkheid dragen van wat Luther noemde „de hoogste dienstbaarheid ter wereld”.

Om zo velen de gelegenheid te verschaffen zich de ontwikkeling te verwerven, die elk waarachtig leraarschap in zich bergt, moet men eens in ogenschouw nemen welk een hulp de Kerk verleent aan dit leger van onderwijzers — voor ieder van hen afzonderlijk — om krachtig te kunnen standhouden in de strijd tegen de wereldlijke machten.

In de allereerste plaats legt zij hun de verplichting op hun medemensen iets te leren door zelf een voorbeeld te zijn, en er bestaat geen betere waarborg voor een eerlijke man en een oprechte vrouw.

Ten tweede ontwikkelt zij de goddelijke eigenschap der naastenliefde. Jezus zeide tot één van Zijn Apostelen: „Simon, Jona's zoon, hebt gij mij liever dan dezen? Hij zeide tot Hem: Ja, Here, Gij weet, dat ik U liefheb. Hij zeide tot hem: Weid mijne lammeren”. (Joh. 21 : 15).

De liefde moest overheersend zijn bij de verantwoordelijkheid om deze lammeren te weiden. En deze tienduizenden leraren moeten in hun hart de liefde om te onderrichten, de liefde voor hun medemensen en de bereidwilligheid om deze verantwoordelijkheid met een goddelijke liefde te aanvaarden, bezitten.

Dan is er een derde vereiste, n.l.: **Levensreinheid**. Ik kan me niet voorstellen, dat iemand, die zichzelf bezoedeld heeft, met enig succes de ideeën van levensreinheid aan jongens zou kunnen bijbrengen. Ik kan me ook niet voorstellen, dat iemand, die zelf twijfelt aan het bestaan van een God enige indruk van het bestaan van een goddelijke Macht zou kunnen achterlaten in de harten van jonge meisjes en jongens. Dat bestaat niet. Als hij huichelt en toch probeert die dingen te onderwijzen zal zijn werkelijke aard luider spreken dan zijn eigen stem, en daarin schuilt het grote gevaar wanneer we twijfelende mensen hebben, die onze kinderen moeten onderwijzen.

Zij nemen het vergif in zich op en onbewust wordt hun geest

vertroebeld, omdat het gif van de persoon, waarin zij het volste vertrouwen hadden gesteld, zich arglistig in hunne zielen heeft genesteld. Men kan zich onmogelijk verenigen met de gedachte, dat leraren, die zelf geen Godsvertrouwen bezitten, zouden trachten om de jeugd vertrouwen in God bij te brengen; dit is werkelijk ondenkbaar. Dus de derde vereiste is: levensreinheid en geloof in het Evangelie van Jezus Christus.

Ten slotte schenkt zij hun de gelegenheid om hun medemensen te dienen, waarmede zij de roeping, die tot hen gekomen is, verheerlijken en zij inderdaad bewijzen waarachtig volgelingen van Christus te zijn.

„Voor zoveel gij dit een van deze minsten niet gedaan hebt, zo hebt gij het Mij ook niet gedaan”. (Matth. 25 : 45). Zo werd het goddelijke principe van dienstbaarheid in hunne harten gegrift. Ik vraag U nu zich het resultaat in onze maatschappij te willen voorstellen, indien iedere waardige leraar er in zou slagen slechts één mens er toe te brengen om lief te hebben, dezelfde levensreinheid te bezitten en hetzelfde verlangen te koesteren om zijn medemensen te dienen als hij zelf had en deed.

Ik heb eens meegemaakt, dat een jong meisje van nog geen twintig jaar zich speciale moeite gaf om de aandacht te trekken van de kleine jongen, die ik bij me had. Ik zag, dat ze graag door hem herkend wilde worden en hoe blij hij op zijn beurt was, toen hij haar zag, om haar te ontmoeten. Toen we verder gingen vroeg ik: „Wie is zij?”. „Zij is mijn juf”. „Hoe is haar naam?”. „Ik weet

niet hoe ze heet, maar, o, ze is zo'n nuf!"

Hij gebruikte een heel verkeerd woord, maar door de toon van zijn stem raadde ik het woord, dat hij bedoelde en de uitdrukking op zijn gezicht vertelde me de rest, en in mijn hart dankte ik het jonge meisje voor de invloed, die zij op die kleine jongen uitoefende. Zij is nog niet eens 20 jaar, maar wat dat meisje in haar klas aan hem zal vertellen, zal hij als evangelie-waarheid aannemen; wat zij in haar leven doet, zal hij nastreven; en dat jonge meisje (en met haar tienduizenden andere leraren) draagt tot in zekere mate de verantwoordelijkheid tot de vorming van het karakter van die jongen.

Moge God onze leraren helpen om de verantwoordelijkheid te gevoelen die ze dragen en hun er aan te herinneren, dat deze verantwoordelijkheid niet alleen gemeten wordt naar wat zij be-
woren, maar ook naar wat zij

doen en naar de gelegenheden die zij krijgen om goed van kwaad te onderscheiden. O, hoe groot is toch de verantwoordelijkheid van een leraar! Hoe juist is het wat de Profeet tot hen zeide: ...Daarom, o gij allen, die U in de dienst van God begeeft, ziet, dat gij Hem met geheel Uw hart, macht, verstand en sterkte dient, opdat gij ten laatste dage onberispelijk voor God moogt staan....

Want ziet, het veld is reeds wit tot de oogst, en ziet, hij die met zijne macht zijn sikkel zwaait, dezelfde vergadert voorraad in opdat hij niet omkome, doch brengt zijne ziel zaligheid;

En geloof, hoop, liefdadigheid en liefde, met een eenvoudig oog tot de heerlijkheid Gods, maakt hem voor het werk geschikt.

Herinner U van geloof, deugd, kennis, matigheid, geduld, broederlijke vriendelijkheid, godzaligheid, liefde, ootmoedigheid, naars-tigheid.

(Leer en Verbonden 4 : 2-6).

DE WAARDE VAN EEN GLIMLACH.

Niet lang geleden verscheen er een bericht in de bladen dat een kleine jongen in aanraking was gekomen met een hoogspanningdraad, die niet geïsoleerd was. Deze draad had een zijde van zijn gezicht aangeraakt, waardoor hij een ernstige brandwond opliep en dat gedeelte verlamd werd.

Voor het gerecht vroeg de advocaat de knaap of hij zijn gezicht naar de jury wilde keren en te glimlachen. Hij probeerde het. De ene zijde van gezicht glimlachte, maar het gekwetste gedeelte trok zich samen in een afschuwelijk grimas. Het nam de jury slechts 20 min. om de knaap dertig duizend gulden toe te wijzen. Dit werd als de aannemelijke waarde voor een glimlach vastgesteld.

De moraal is dit: indien een glimlacht dertig duizend gulden waard is, nadat deze verloren is gegaan, moet deze ook zoveel waard zijn terwijl men nog zulks kan doen. Een goede conclusie kan men daaruit trekken, n.l. dat een vriendelijke glimlach en een medeleven met ons medemens noodzakelijk zijn voor een voorspoedig leven.

„Gelijk een Zuurdesem”

DOOR PRESIDENT JOHN P. LILLYWHITE.

*

Vele ontwikkelde en invloedrijke mensen kwamen om naar de Profeet van Galilea te luisteren. Sommigen hunner keken met nieuwsgierige belangstelling naar de menigte, die zich om Christus had verzameld, terwijl Hij hun leerde aan de oever van het meer. In die grote menigte waren alle lagen van de maatschappij vertegenwoordigd: de arme, de ongeletterde, de have-loze bedelaar, de rover met het stempel van de misdaad op het gelaat, de lamme, de zwerver, de koopman en de rijke nietsdoener; hoog en laag, rijk en arm, allen verdrongen zich om een plaats te bemachtigen en Christus' woorden te kunnen horen.

Terwijl deze welopgevoede mensen die vreemde verzameling gadesloegen, vroegen zij zich af: „Bestaat het Koninkrijk Gods uit zulke elementen?”

De Heiland beantwoordde hun vraag door het uitspreken van gelijkenis, zeggende:

„Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een zuurdesem, welken een vrouw nam en verborg in drie maten meels, totdat het geheel gezuurd was.”

Zoals de zuurdesem, wanneer deze met het meel is vermengd, van binnen naar buiten werkt, zo werkt ook Gods Geest om het leven te veranderen, door de ziel op hoger plan te brengen.

Een uiterlijke verandering alleen is niet voldoende om ons in harmonie met God te brengen. Velen zijn er, die anders trachten te worden door zich een of andere slechte gewoonte af te wennen. Aldus hopen zij meer in overeenstemming met Christus te komen, doch zij beginnen aan de verkeerde kant. Ons eerste werk moet zijn: ons innerlijk verbeteren.

Een geloofsbelijdenis en het bezit van de waarheid, die in de ziel verankerd is, zijn twee verschillende begrippen. Een kennis van de waarheid is niet genoeg, die alleen zal de inhoud van onze gedachten niet wijzigen. Het hart moet bekeerd en geheiligd worden.

De mens, die Gods geboden tracht te onderhouden uit een zeker plichtsgevoel en niet anders dan dat, omdat het nu eenmaal van hem verlangd wordt, zal nooit de vreugde der gehoorzaamheid leren kennen, want hij gehoorzaamt niet werkelijk. Wanneer datgene, wat God van ons vraagt, als een last wordt beschouwd, omdat het onze neigingen doorkruist, dienen wij te weten, dat ons leven niet waarlijk een leven is, dat Christus behagen kan.

Ware gehoorzaamheid is het uitvloeisel van een innerlijk levend beginsel. Zij komt voort uit liefde

voor gerechtigheid, uit liefde voor Gods wetten.

Alle gerechtigheid is in wezen trouw aan onze Verlosser. Zij maakt, dat wij recht doen omdat het recht is. En recht doen is Gode immer welbehagelijk. De zuurdesem, in het meel verborgen, werkt onzichtbaar om de gehele massa het verzuringsproces te doen ondergaan. Evenzo werkt de zuurdesem der waarheid: in 't geheim, in alle stilte, maar gestadig om de ziel te transformeren. De natuurlijke neigingen worden verzacht en beheerst. Nieuwe gedachten, nieuwe gevoelens, nieuwe drijfveren krijgen een plaats. Wij richten, thans met betere karaktertrekken gewapend, ons leven beter in — naar dat van Christus.

Onze gedachtenwereld is veranderd; onze vermogens toegenomen, ontplooiën zich in nieuwe banen. Wij zijn niet begiftigd met nieuwe vermogens, maar die, welke wij bezitten, worden geheiligd. Ons geweten is ontwaakt. Wij zijn thans met karaktertrekken uitgerust, die ons in staat stellen God te dienen.

Dikwijls wordt de vraag gesteld: „Hoe komt het dan, dat er zovelen zijn, die beweren in God te geloven, doch in wie geen hervorming heeft plaats gevonden, noch in woorden, noch in geest, noch in karakter? Waarom zijn er zovelen, die niet kunnen verdragen, dat hun bedoelingen en plannen tegenstand ondervinden, die een boos humeur tonen en wier woorden ruw, onnodig fel en onaangenaam zijn? Men ziet in hun leven alleen maar eigenliefde, altijd de bevrediging van zelfzuchtige verlangens, hetzelfde boze humeur en diezelfde lief-

deloze taal, zoals men die bij de wereldling aantreft. Zij hebben diezelfde gevoelige trots, hetzelfde toegeven aan natuurlijke neigingen, dezelfde onhandelbaarheid van karakter, alsof de waarheid hun volkomen onbekend was.“ De reden is, dat zij niet bekeerd zijn. Zij hebben de zuurdesem der waarheid niet in hun hart. Die heeft geen gelegenheid gehad zijn werk te doen.

Hun natuurlijke en in de richting van het kwaad gecultiveerde neigingen zijn niet aan de hervormende kracht ervan onderworpen geweest.

Hun leven toont het gemis aan Christus' geest, een gebrek aan geloof in Zijn macht om het karakter te veranderen.

„Het geloof komt door het gehoor en het gehoor door het woord Gods.“

De Schriften zijn een goede stimulans voor het omvormen van het karakter. Christus bad: „Heilig hen door Uw waarheid. Uw woord is waarheid.“

Wanneer wij Gods woord bestuderen en gehoorzamen, werkt het in ons hart en verbanst iedere slechte eigenschap. De waarheden van het Evangelie van Jezus Christus voorzien in 's mensen noodzakelijke behoeften. Wij moeten niet denken, dat deze beginselen te rein en te heilig zijn om in het dagelijks leven in praktijk te brengen. Het zijn waarheden, die tot de hemel reiken en de eeuwigheid omvatten; toch moet hun levenwekkende invloed deel uitmaken van 's mensen levenservaring. Zij moeten zowel alle kleine als alle grote dingen des levens doordringen.

Wanneer wij de zuurdesem der waarheid in ons hart binnen la-

ten, zal deze leiding geven aan onze verlangens, onze gedachten zuiveren en onze aard ten goede wijzigen. Onze verstandelijke vermogens en onze geestelijke capaciteiten worden versterkt, onze gevoelens verfijnd en ons vermogen om lief te hebben en lieflijke dingen te doen wordt vergroot.

De mens, gezegend met dit beginsel van liefde, is voor de wereld een mysterie. De zelfzuchtige, gelddorstige mens leeft alleen om zich in bezit te stellen van de rijkdommen, erbewijzen en genoegens dezer wereld. Met de eeuwige wereld houdt hij geen rekening. Maar voor de ware volgeling van de Meester zijn deze dingen niet overheersend. Hij werkt, zichzelf verloochend, opdat hij mede kan helpen in het grote werk: het redden van zielen, die in de wereld zijn zonder God en zonder hoop. De wereld kan zulk een mens niet begrijpen, want hij houdt het oog gericht op eeuwige waarheden. De liefde voor Christus met haar verlossende macht heeft woonplaats gevonden in zijn ziel. Deze Liefde overvleugelt alle andere aandoeningen en heft haar bezitter boven de verderfelijke invloed van de wereld uit. Gods woord behoort een heiligende invloed uit te oefenen op onze omgang met ieder lid van de menselijke familie. De zuurdesem der waarheid brengt niet de geest van onedele wedijver met zich, noch eerezucht, noch het verlangen de eerste te zijn. Ware, in de hemel ontsproten liefde is niet zelfzuchtig en veranderlijk en niet afhankelijk van de lof van een mens. Het hart, dat de geest des Heren ontvangt, vloeit over van liefde

voor God en voor al diegenen, voor wie de Verlosser der Mensen Zijn leven gaf. Het eigen ik van die mens streeft niet naar erkenning. Hij heeft anderen niet lief, omdat zij hem liefhebben en prijzen en zijn verdiensten waarderen, maar omdat zij de kinderen van zijn Eeuwige Vader zijn. Wanneer zijn beweegredenen, zijn woorden of zijn daden verkeerd begrepen of verkeerd voorgesteld worden, neemt hij daar geen aanstoot aan, doch blijft zichzelf gelijk. Hij is vriendelijk en bedachtzaam, nederig in zijn mening over zichzelf; toch is hij vol hoop en altijd vol vertrouwen op Gods genade en liefde.

De geest des Heren is daar om onze gemoedstoestand en onze stem te beheersen. Zijn invloed kunnen wij waarnemen in de beleefdheid en de achting, die de ene broeder de andere toont, in vriendelijke, bemoedigende woorden. Dan is het, alsof een engel tegenwoordig is. Het leven ademt een lieflijke reuk, die als heilige wierook tot God omhoog stijgt. De liefde openbaart zich in vriendelijkheid, goedheid, geduld en verdraagzaamheid. De houding is veranderd. De geest en de liefde van Christus, die in de ziel wonen, weerspiegelen zich in de gelaatsuitdrukking van hen, die Hem liefhebben en Zijn geboden bewaren. De waarheid heeft haar stempel op hun aangezicht gedrukt en de zoete vrede des hemels is geopenbaard. Hun aanschijn spreekt van goedheid en van een liefde, die meer dan menselijk is.

De zuurdesem der waarheid bewerkt een verandering in de gehele mens; hij maakt de lompe beschaafd, de ruwe vriendelijk,

de zelfzuchtige edelmoedig. Door hem worden de onreinen gereinigd, schoon gewassen in het zuiverende water der bekering. Door zijn leven gevend vermogen brengt hij het verstand, de ziel en de kracht in overeenstemming met het goddelijk leven. De mens met zijn menselijke aard wordt deelhebber aan de goddelijkheid. Christus wordt geëerd door uitnemendheid en

vervolmaking van het karakter. Wanneer deze veranderingen te weeg zijn gebracht, verheugen de engelen zich over de zielen, die naar het beeld en de gelijkenis zijn geschapen van Hem, die zeide „Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan eenen zuurdesem, welken een vrouw nam en verborg in drie maten meels, totdat het geheel gezuurd was.“

(Matth. 13 : 33).

EERT DE PROFEET

*

December is een belangrijke maand voor het Christendom in 't algemeen. Voor de jeugd van Nederland vooral wordt St. Nicolaasfeest gevierd ter herinnering aan een godsdienstig man, die eeuwen geleden door zijn philanthropische gevoelens veel goed deed onder hen, die in mindere mate op maatschappelijk gebied bedeeld waren. Later in de maand wordt de geboorte van de Zaligmaker gevierd, dat dan ook wel een feestgetij is dat al de andere feestgetijen, die in het jaar gevierd worden, overtreft.

Eigenaardig is het wel dat de Christen, vooral hij, die de geschiedenis bestudeerd heeft, weet dat de geboorte van de Zaligmaker op de 25ste van December ten onrechte gevierd wordt. Maar aangezien deze datum is ingesteld door een organisatie die beweert de opvolgende autoriteit van de apostelen van ouds te hebben overgenomen, is de voortzetting van dit feest op die datum in zwang gebleven. De geboorte van de Zaligmaker, volgens de Laterdaagse Openbaringen, is geweest in de maand April. Vele redelijke bewijzen kunnen hier aangaande naar voren gebracht worden, maar het is niet de bedoeling in dit artikel daarop in te gaan. Toch zijn, door een profeet, die in deze

laatste dagen door God de Vader en de Zoon zelf is aangesteld, grote dwalingen aan de dag gebracht, die de Christen-wereld voor eeuwen op een dwaalspoor hebben gehouden. Ofschoon de Laterdaagse Heiligen beter weten, verblijden zij zich de geboortedag van de Zaligmaker op die datum te herdenken.

Voor leden van de Kerk van Jezus Christus van de Laterdaagse Heiligen, is deze maand een tijd, waarin een nog andere belangrijke gebeurtenis herdacht wordt, n.l. de geboorte van de Profeet Joseph Smith, wiens geboortedatum de 23ste December is. Een uitverkoren vat, dat gekozen is om in deze bedeling des tijds een herstelling van het Ware Zuivere Evangelie van de Zoon van God in te leiden.

Hij was en is een buitengewone Leider die, niettegenstaande vervolging, tot in de dood toe, on-

wrikbaar stond voor het goddelijk onderricht, dat hij van hemelse boodschappers ontvangen had.

Door hem werd gewezen op verkeerde gedachten aangaande de Vader en de Zoon.

Door hem zijn kardinale punten aan 't licht gebracht, die aan hem door hemelse boodschappers zijn overgedragen. De verdraaide opvattingen van het Goddelijk Wezen werden door hem recht gezet. Hij was de persoonlijke getuige dat God leeft en dat Jezus Christus Zijn Zoon is; dat Hij een persoonlijkheid is, en wij volgens Zijn beeld geschapen zijn; dat Hij spreekt en dat Hij gebeden verhoort en beantwoordt.

In een hymne door William W. Phelps geschreven, als huldebtoon aan de profeet, wordt de grootheid van hem op treffende wijze beschreven:

Eere de man welke sprak met Jehova, die tot profeet werd gezalfd
 [door de Heer;
 Hij was de ontsluitder laatste bedeling, eens geven naties en
 [vorsten hem eer.
 Blijft hem gedenken, hij stierf als een martelaar, groot'lijks gezegend
 [zij immer zijn naam.
 Lang smet zijn bloed, door de moord'naar vergoten, 't land Illinois
 [wijl heel d'aard meld zijn faam.
 Groot is zijn glorie, zijn priesterschap eindloos, eeuwig behoudt hij
 [de sleut'len en macht.
 Eenmaal gekroond naast al d'oude profeten, treedt de getrouwe
 [in 't rijk dat hem wacht.
 Opoff'ring brengt ons de zegen des hemels, 't bloed van die Godsman
 [vergeldt eens de Heer!
 Wereld, ontwaak, om de Rechter t'ontmoeten, heel 't mensdom kent
 [Broeder Joseph" eens weer.
 Heil de Profeet, nu in hemelse sferen, thans door verraders noch
 [wredaards gekweld;
 Met God vereend zoekt hij 't heil zijner broed'ren; nooit kan de
 [dood weer verwinnen de held.

Redactie.

God vraagt niet....

God vraagt niet, *WAT* of je deed hier,
als je straks staat voor Zijn troon,
of je bakker was, of schrijver,
en slechts kreeg een karig loon.
Hij zal vragen *HOE* je werkte
met de kennis die je had;
wat je deed met elke gave,
die Hij gaf als aardse schat.
Was je moedig en rechtvaardig,
Deelde j'ook aan andren mee,
wat je van Hem had gekregen?
Voer je recht door 's levens zee?

God vraagt niet, *WAT* of het werk was,
opgelegd in aardse tijd,
of je rijker was of armer;
of j'een knecht was, of een meid.
Maar Hij vraagt: wist je te kiezen
tusschen al het goed en kwaad,
en het sterke en het zwakke,
deed je steeds de *GOEDE* daad?
Deed je alles wat je kon hier,
ook al was je kracht niet groot?
Was je steeds, ook voor je naaste
als een helper in den nood?

Blonk je uit in je omgeving?
Had je eerezucht, had je moed?
Streefde je veel te vergaren
Van het tijd'lijk aardse goed?
Denk toch steeds, dat alle weelde,
alle eerbetoon vergaard,
straks daarboven niet meer meetelt,
want het blijft hier op de aard.
Maar wat *b o v e n* wordt geoordeeld
door den Schepper van 't Heelal,
is de *ZIEL*, die God ons meegaf
op de reis door 't aardse dal.

En dan is het heel goed moog'lijk,
dat de rijken van de aard,
däär het minste werk verrichten,
want däär zijn ze niet meer waard.
En de need'rigen van harte,
die hier zwoegden in hun zweet
worden daar door God verheven
en gehuld in 't hemelkleed.
God vraagt niet *WAT* of je deed hier,
maar slechts *HOE* je het volbracht;
of je ook met kleine gaven,
toch deed wat Hij had verwacht.

Vrije vertaling van
gedicht van
onbekende auteur
vervat in
„Smile posts of
Satisfaction“ door
John P. Lillywhite

Vertaald door
Zr. A. C.
Okker-Hiemstra

Onze Zonnehoek

NOV. 1951

Bijlage van „De Ster” voor onze zonnige jeugd.

Redactie adres: LAAN VAN POOT 292, DEN HAAG.

DE WITTE ROTSEN

DOOR LLOYD DERRICKSON

(Een verhaal van de laatste angstige uren op de eindloze zee, vóór de ontdekking van Amerika. Ter gelegenheid van Columbus-dag op 12 October van ieder jaar.)

Het was de belangrijkste nacht aan boord van enig schip dat ooit ter zee voer. Maar de drie Castiliaanse matrozen, die inelkaar gedoken op het voordek van het vlotte negentig tons karveel (een klein snel, zeilend schip met gladde huid uit de Spaanse tijd) zaten, hadden weinig besef ervan dat die nacht de nacht van hun groot avontuur zou zijn.

„Lieve Heilige Maria!” zuchtte Rodrigo de Triana. „Heeft de zoute lucht je brein verkalkt? Als je zo gaat zeuren, wees voor zichtig, anders moet je de rest van je leven in de Palos gevangenis zakjes plakken.

De grote, zwart gebaarde Juan Atair, zat te grijzen en zei: „k Zou iedereen een plezier doen als ik die gekke Genuees overboord gooide. Als hij dat sprietzeil gehesen houdt, zal ie vast de boeg van deze Galicische tobbe onderwater duwen.” „Sss’t,” viel Vicente Calabo hem in de rede — „hoor je iets, ’t is net of ik brekers hoor.”

„Niets anders dan de golven die tegen de boeg slaan, Vicente”, zei Rodrigo. Hij sloeg een vlugge blik naar bakboordzijde, waar het vierkant-getuigd karveel „Pinta” door een rukwind werd voortgejaagd. Aan stuurboordzijde dobberde de kleine

zestig tons „Nina”, waarop vier en twintig mannen met verlangende blikken uitkeken.

Plotseling klonk van achter de steven van de „Santa Maria” de schelle stem van de scheepsongen: „Ha... Ahooi!”

De matrozen schuifelden naar achteren op hun naakte, geharde voeten, terwijl zij hun „gorros” (rood wollen mutsen) opzetten en met hun verweerde werkhanden door hun ruige baarden streken. Op monotone wijze mompelden zij hun avondgebed, waarna ze de mooie Benedictine Hymne „Salve Regina” zongen. De Kapitein-Generaal, Christopher Columbus, een en veertig jaar, fors, met een intelligent uiterlijk, sloeg zijn bemanning met aandacht gade. „Kameraden, onze Lieve Heer heeft ons genade betoond door ons zo veilig en voorspoedig te leiden, met gunstige wind en een duidelijke koers. Hij heeft ons getoond dat „Tierra” (land) dicht bij is. Kijk van avond goed uit. Hij die het eerst land ziet krijgt van mij een zijden wambuis, buiten de 10.000 maravedi, die onze vorst belooft heeft.”

De scheepsjongen zong daarna z'n deuntje voor de komst van de plaatsvervangende wacht: „Op 't dek, op 't dek, matroos van stuurboord, maak voort, die tot de piloot's wacht behoren, want het is hoog tijd!”

Een uur voordat de maan opkwam, ongeveer 10 uur, op de avond van 11—12 October, zocht Rodrigo met aandacht de horizon af, terwijl hij droomde van de 10.000 maravedi prijs te winnen, toen hij plotseling Columbus' stem hoorde: „Ik zie een licht! Het lijkt op een kaars die op en neer flakkert!”

Rodrigo zag niets.

„Roep Pedro Gutierrez om eens te kijken”, beval Columbus. Gutierrez, een koninklijke ambtenaar tuurde in de duisternis. „Neen kapitein”, zei hij eindelijk, „ik zie niets”.....

Schorre gedempte stemmen kwamen uit het donker. De bemanning was het wachten moede en was bevreesd dat ze nooit meer land zouden zien.

Direct daarna, kwamen de schepen nader bijeen en Rodrigo werd naar de „Pinta” verplaatst om daar een zieke wacht af te lossen.

Een donker onheilspellend uur verliep en de drie kleine scheepjes, met de „Pinta” voorop, voeren verder over de ruwe zee, met zilveren zeilen in het opkomende licht van de maan. De sterke wind floot door het krakende tuig, en de karvelen rolden en sloegden en sproeiden het zoute water over alles heen, terwijl ze wereldgeschiedenis maakten.

En toen, om twee uur, op de vroege morgen van 12 October, door

de volle maan heen, zag Rodrigo de Triana, die als uitkijk op de boeg van de „Pinta” stond, een witte krijtrots, blinkende in het maanlicht aan de westelijke horizon. Daarna zag hij er nog een en een donkere kustlijn.

Voor een ogenblik verloor hij zijn stem, tranen stonden in zijn opgezwollen ogen. En eensklaps braken de ijzeren banden, die zijn borst schenen te beklemmen los en schreeuwde hij „land, land, land!” Martin Alonze Pinzon, kapitein van de Pinta sprong naar voren en was terstond van Rodrigo's ontdekking overtuigd.

„Schiet de Lombard (kanon) af”, schreeuwde hij met een bevende gillende stem.

„Bo-o-m!” donderde het alreeds geladen kanon, 't te voren afgesproken signaal.

Rodrigo liet zich platuit op de boegspriet vallen. Hij huilde en sloeg zijn vuisten tegen het klapperend zeil en zijn lippen herhaalde telkens: „Maria, Maria, Maria”.

Drie duizend mijlen ver weg, sliep Europa, niet bewust dat een Nieuwe Wereld, „AMERIKA”, ontdekt was.

(Overgenomen uit „Sunshine Magazine van Oct. '51).

Wist je dat?

(door Terry Caulfield)

Vogeltjes zijn erg schichtige en angstige wezentjes en altijd op hun hoede als er gevaar dreigt. Dikwijls hoor je hen eerder dan dat je hen ziet. Daardoor komt het, dat je door hun getjilp of gezang gemakkelijker te weten kunt komen, wat voor soort vogeltje het is.

De muurzwaluw wordt over het algemeen beschouwd als de vlugst-vliegende vogel. De snelheid, waarmede hij gewoonlijk vliegt bedraagt ongeveer 95 à 115 k.m. per uur. Wanneer hij met de wind meevliegt kan deze snelheid nog belangrijk groter zijn. De gewone zwaluw vliegt ongeveer 54 tot 60 k.m. per uur. Vogels behorende tot de kraaien-familie, vliegen 50 tot 72 k.m. per uur; kleinere hoog-nestelende vogels, van 32 tot 48 k.m. per uur. Ganzen vliegen van 67 tot 88 k.m. per uur, spreeuwen van 60 tot 78; eenden van 72 tot 90; waadvogels van 54 tot 81, en de meeste andere vogels met een gemiddelde van 64 tot 80 k.m. per uur.

ZALIG ZIJT GIJ, als U de mensen smaden en vervolgen, en liegende alle kwaad tegen U spreken om mijnentwil.

*

(Naar aanleiding van een artikel van 27 October j.l. in de „Delftse Kerkbode“ heeft schrijver zich genoodzaakt gezien onderstaande brief aan deze predikant te richten.)

WASSENAAR, 2 Nov. 1951.

*Aan Ds. A. de Voogd
Delft.*

Weleerwaarde Heer!

Na de lezing van Uw artikel in de Delftse Kerkbode van 27 October, neem ik de vrijheid een persoonlijk woord tot U te richten, aangezien een zin onder het hoofd: „**En het is niet eens oorspronkelijk**“, een zeer zware beschuldiging inhoudt. De zin nl.: „We hebben hier te doen met een afschuwelijk bedrog, dat des te gruwelijker is, waar het met een effen, vroom gelaat de wereld wordt ingezonden!“

Deze hoogst ernstige beschuldiging — belediging, wanneer zij niet met onomstotelijke bewijzen wordt bevestigd — is uiteraard gericht aan alle „Mormonen“, die van hun geloof getuigen, waar zulks mogelijk is.

Ik behoor ook tot hen. Ik ben één van deze plegers van dat gruwelijk bedrog. Zeg niet: „Gij zijt wellicht te goeder trouw, een die nodig moet ontwaken; gij zijt

tot op zekere hoogte vrij te pleiten!“

Indien U dit zou willen zeggen, dan zou deze opmerking geen hout snijden, want U hebt haar bij voorbaat krachteloos gemaakt, want: **Wij zenden met een effen gelaat gruwelijk bedrog de wereld in!**

Volgens van Dalen betekent effen in deze zin: „uitgestreken“.

Wij plegen dit bedrog met een uitgestreken gezicht, willens en wetens dus. Immers: deze voorstelling van zaken sluit elke gedachte aan goede trouw of handelen in een soort slaaptoestand volkomen uit.

Uw beschuldiging is zeer zwaar en daar kan een zekere gemoedelijkheid aan het eind van Uw naschrift niets aan veranderen.

Laat ons nu zien, waar deze beschuldiging op berust.

Uw artikel handelt over het Boek van Mormon, dat wij verspreiden en dat volgens U onhandig geknoei is, waar de leugen dik bovenop ligt.

Over Uw weergave in het kort van de geschiedenis, die dat boek bevat, zal ik niet spreken en mij bepalen tot Uw commentaar.

Van het boek van bijna 700 bladzijden haalt U één vers aan. Zinneloos gebrabbel noemt U dat. Wat van de overige teksten in het boek, dominee? Waarom bestrijdt U de leer niet, die in dat boek wordt verkondigd? Daarom toch moet het bij U als voorganger in de eerste plaats gaan! Of is de vorm soms meerder dan de inhoud? Vindt U het werkelijk zo gek, dat Christus Zijn hoogst belangrijke en leerrijke Bergrede nogmaals houdt, doch nu voor Zijn volk op het Westelijk half-rond en dat twee toespraken van dezelfde inhoud op elkander lijken?

Uw opmerking over de moderne woorden „dilemma”, „bijbel” en „populair” ga ik voorbij. U had ook nog „cement” kunnen noemen, waarmede een van Uw medebestrijders van het boek zich deerlijk heeft vergist.

„Cement bestond niet in die dagen”, meende hij. Intussen zijn bij opgravingen in Amerika hele wegen van cement blootgelegd. Van het flauwe aardigheidje „betonnen duikboten” neem ik slechts terloops notitie; als U het Boek van Mormon heeft gelezen, zult U weten, dat bij de bouw van het schip door Nephi, noch bij die van de schepen door de broeder van Jared, van beton sprake is.

Nog meer merkwaardigheden.

Inderdaad, dominee, onder dit hoofd zegt U zeer merkwaardigheden. Als ze waar zijn, is Uw beschuldiging gegrond, want dan is het Boek van Mormon een bedrog, dat zijn weerga in de wereldgeschiedenis niet heeft. Doch de vraag is: „Zijn ze waar?” Dat zult U moeten bewijzen. U heeft Uw gruwelijke beschuldiging in

een openbaar blad geuit. Staaf ze met onweerlegbare bewijzen. U bent dit aan Uw eer als predikant verplicht. Los daarheen geworpen gezegden zijn geen bewijzen. Welke zijn de woorden van Jezus en Paulus, waarop Lehi, die eeuwen vroeger leefde, zich beroept? Hij citeert Shakespeare. Waar? Wat citeert hij? U beschuldigt Joseph Smith van gruwelijk bedrog en dus allen, die dit bedrog verder verspreiden. U beschuldigt dus ook mij. Toon dus van alles, wat U onder boven aangehaald hoofd heeft gezegd, de juistheid onomstotelijk aan. Ik heb het recht dit van U te eisen! Ik zal U niet vragen, waar toch wel staat, dat na twintig jaren twee „naties” zijn ontstaan; ik volsta met te zeggen: Toon dat alles aan! Ook de vervalsing van onze cijfers en letters, zodat ze op Egyptische karakters moesten gelijken! Laat ze Uw gemeenteleden zien; wellicht zijn er onder, die iets van hieroglyphen weten en dus Uw woorden kunnen bevestigen.

Het is niet eens oorspronkelijk.

„Smith, al was zijn fantasie nog zo rijk, heeft dit verhaal niet uit zichzelf verzonnen. Mensen, die zich ernstig met dit boek en zijn oorsprong hebben bezig gehouden, geven als hun oordeel, dat de geschiedenissen uit Smith's boek afkomstig zijn van een verloren handschrift van een zekere Spaulding. Mensen, die Spaulding's boek hebben gekend, verklaren dat de geschiedenis van Smith's boek als twee druppels water lijken op Spaulding's handschrift”.

Wij zijn hier blijkbaar aangeland bij de bron, waaruit U, dominee, hebt geput: de mensen, die ernstig

hebben onderzocht en ongetwijfeld even ernstig beide boeken met elkander hebben vergeleken en na dit ernstige onderzoek tot de slotsom zijn gekomen, dat het ene boek op het andere boek gelijk als de ene waterdruppel gelijk op de andere. Volgens deze onderzoekers, op wie U blijkbaar hebt vertrouwd (wie zijn deze mensen? dominee) zijn deze boeken dus volkomen identiek! Ondanks zijn rijke fantasie heeft de falsaris Joseph Smith Spaulding's handschrift klakkeloos overgenomen.

Maar, dominee, wat denkt U van deze publicatie in de „New York Observer“ van 5 Febr. 1885, waarin de rector magnificus van de universiteit van Oberlin in de staat Ohio (U ziet ik noem man en paard) het volgende verklaart: „The theory of the origin of the Book of Mormon in the traditional manuscript of Solomon Spaulding will probably have to be relinquished. Mr. Rice, myself and others compared it with the Book of Mormon and could detect no resemblance between the two. Some other explanation of the Book of Mormon must be found, if any explanation is required”.*) Het is duidelijk, dat Uw beschuldiging thans op losse schroeven staat. De zwaarte daarvan gedooft dit echter niet, dominee.

Uw eer en goede naam gebieden U thans zich te vergewissen welke van deze lijnrecht tegenover elkander staande verklaringen de juiste is. U kunt dat gemakkelijk doen, want het handschrift is niet verloren, zoals U denkt, maar bevindt zich in de bibliotheek van genoemde Universiteit.

Het tegenwoordige hoofd van die instelling zal U desgevraagd de vereiste inlichtingen ongetwijfeld willen geven. Uw gemeenteleden zult U een grote dienst bewijzen met de uitkomsten van dit nader onderzoek. Zij hebben er recht op. En ik ook!

Indien blijkt, dat U zich in Uw vertrouwen op Uw bronnen hebt vergist ten aanzien van de Spaulding theorie, dan rust nog onverminderd de bewijslast op U met betrekking tot de andere vermelde aantijgingen.

A. D. JONGKEES,

Deylerweg 4.

---

*) „De theorie betreffende de oorsprong van het Boek van Mormon in het traditionele manuscript van Solomon Spaulding zal waarschijnlijk moeten worden opgegeven. De heer Rice, ikzelf en anderen vergeleken het met het Boek van Mormon en konden geen gelijkens tussen de twee ontdekken. Er zal een andere verklaring voor het Boek van Mormon gevonden moeten worden, indien enige verklaring wordt verlangd.

ZELF-BESTRAFFING

door Dean Belnap, arts.

(Genomen uit „Improvement Era” van September 1951)

*

HOE langer we leven, des te groter wordt de kans — wanneer de dood uiteindelijk komt — om te sterven ten gevolge van oorzaken, die verband houden met verkalking van de bloedvaten, een ziekte, die arteriosclerosis genoemd wordt. Dit ziektebeeld, dat gekenmerkt wordt door het verharden van de bloedvaatwanden gaat vergezeld van een menigte ziekteprocessen, die de oorzaak zijn van het grootste deel der sterfgevallen onder het blanke ras. Men schat, dat ongeveer 26 % van de mensen tussen veertig en negen en veertig jaar hieraan lijden, 48 % van de mensen tussen vijftig en negen en vijftig jaar, 78 % van personen tussen zestig en negen en zestig jaar en 90 % van personen boven de zeventig jaar.

Arteriosclerosis is een menselijke ziekte, waarbij bacteria geen rol spelen. De voornaamste geneesmiddelen zoals sulfa, penicilline en aanverwante medicijnen baten niets om de mens tegen dit euvel te beschermen; toch zijn de wapenen, waarmede deze ziekte zich een weg baant in ons lichaam voor ons aller ogen duidelijk zichtbaar. Zij zijn het dierlijke proteïne en het dierlijke vet met hun bij-product: cholesterol. Als we de ziekte zelf als een

moord kunnen beschouwen, wie is dan de moordenaar?

De „Medische politie” heeft dit vraagstuk in haar laboratoria ter hand genomen. Het is zeer belangrijk te weten welke feiten hierbij kortgeleden aan het licht zijn gekomen betreffende de overvoeding van de meesten van ons met betrekking tot dierlijke proteïne en dierlijk vet en dat deze feiten de sedert langen tijd geopenbaarde beweringen over het gebruik van vlees gevonden in het Woord van Wijsheid volkomen ondersteunen. Zij hebben konijnen en honden gevoerd met grote hoeveelheden cholesterol, hetwelk in dierlijk voedsel wordt gevonden en deze dieren gingen lijden aan aderverkalking. Het is van belang in verband hiermede op te merken, dat de ontwikkeling van een hoog cholesterolgehalte in het bloed onmiddellijk beantwoord wordt door een snelle afzetting hiervan in de bloedvaatwanden. Dit hoge gehalte is niet alleen het gevolg van het opnemen van grote hoeveelheden cholesterol, maar ook door het eten van voedsel, dat veel proteïne bevat en weer een groot tekort heeft aan behoorlijke hoeveelheden cholesterol.

Proefnemingen met radioactieve, geatomiseerde levensmiddelen

hebben ten slotte bewezen, dat het lichaam de hoogst ingewikkelde scheikundige structuur van cholesterol weet op te bouwen uit elke overtollige proteïne, die niet voor de instandhouding van het menselijk lichaam wordt gebruikt.

De medische speurhonden zeiden: Vanzelfsprekend! Proteïne en cholesterol werken samen! Maar er moet nog veel meer werk worden verzet. Arteriosclerosis is een **menselijke kwaal**. Wij moeten de **mens** onderzoeken en nagaan, wat er met proteïne, vet en vooral met cholesterol in zijn lichaam gebeurt.

„U, Mijnheer Groot-Vleeseter en Mevrouw Dik-en-Mollig — U schijnt wel goed voorzien te zijn van alle bestanddelen van arteriosclerosie. Wij zouden wel eens willen weten wat er eigenlijk gebeurt met die grote biefstuk, gebakken aardappeltjes en die roomtaart, die U voor de lunch hebt gebruikt. En jij, jongeman — jij ziet er uit als 22 jaar en je bent slank; toch schijn je te eten waar je zin in hebt. Als jij dezelfde maaltijd hebt gegeten als die andere twee zullen we je nog eens nader bekijken.“ Met tussenpozen van een uur nam de natuurkundige bloedproeven van het paar van middelbaren leeftijd en van de jonge man. Het bloed werd onderzocht op het aantal grote proteïnen en vetdeeltjes, chylomicronen genaamd. Het resultaat van het onderzoek was, dat de hoeveelheid chylomicronen snel opliep naarmate de spijsvertering vorderde. Bij de 22-jarige bereikte deze hoeveelheid in drie uur haar hoogtepunt en daalde weer tot het lage peil van voor de maaltijd

in een tijdsduur van vijf uur. Bij het oudere paar bleef de hoeveelheid oplopen gedurende negen uur, hoewel zij toch niets meer te eten kregen; en van de verbazenwekkende hoogte, die ten slotte werd bereikt, liep het chylomicronen-gehalte slechts heel langzaam terug om uiteindelijk eerst na 24 uur het niveau van voor de maaltijd te bereiken. „Dit paar“, vertelde de geleerde, „gebruikt over het algemeen te veel proteïne en vet, voornamelijk afkomstig uit vlees, dat drie maal per dag deel uitmaakt van de maaltijden, die ze tot zich nemen. Ook sparen zij de room en de boter niet. Het cholesterolgehalte kan niet anders dan hoog zijn voor het grootste gedeelte van de tijd.“

Wat hebben nu deze chylomicronen te maken met cholesterol en arteriosclerosis?

In principe is er helemaal niets verkeerd in om proteïne en vet als voedsel tot zich te nemen. Zij zijn inderdaad noodzakelijke bestanddelen. Vet is echter veel minder belangrijk dan proteïne. Elk normaal mens heeft vet bij zich en zou er inderdaad vreemd uitzien en zich onbehagelijk voelen als hij dit niet had. Maar zelfs al at iemand nooit vet, dan nog zou zijn lichaam voldoende produceren uit de carbohydraten (suikers) en proteïne om te voorkomen, dat hij er als vel over heen uitzag. Slechts kleine hoeveelheden van zekere plantaardige vetten, zoals b.v. de tarwekorrel bevat, zijn noodzakelijk voor het menselijk lichaam. Proteïne bestaat uit grote chemische moleculen, die samengesteld zijn uit honderden of zelfs duizen-

den kleinere bouwdeeltjes, die amino-zuren worden genoemd. Proteïne — het meest gebruikt in de vorm van vlees — is de voornaamste bron van de mens voor nitrogeen en is noodzakelijk voor de groei, de instandhouding, herstel, voortplanting en de melkvorming in het menselijk lichaam. Gedurende de spijsvertering vallen de proteïnen in de ingewanden uiteen tot hun fundamentele amino-zuren en worden in de bloedsomloop opgenomen. De lever neemt die amino-zuren in zich op, die het nodig heeft en verandert deze in dat soort proteïne, dat voor het menselijk lichaam noodzakelijk is. Deze vereiste hoeveelheid is maar gering en bedraagt slechts zestig tot negentig gram per dag. Alle resterende amino-zuren gaan gedurende vele uren met de bloedsomloop mee tot zij door de lever en de nieren in een meer bruikbare vorm worden omgezet. Deze omzetting vereist de verwijdering van het atoom-nitrogeen, hetwelk in alle proteïnen wordt gevonden, met het restant van de atomen, die tot suiker en vet worden gevormd. Dit proces is zeer moeilijk voor de lever en de nieren en het werk, dat verzet moet worden neemt toe, naamate men meer proteïne tot zich neemt. De overgebleven nitrogeen-houdende afvalproducten en cholesterol kunnen vergeleken worden met sintels van een uitgedoofd vuur en zijn ontzettend moeilijk kwijt te raken.

Wanneer deze bijproducten in grote hoeveelheden aanwezig zijn veroorzaken zij schade aan de tere weefsels van het hart en de bloedvaten. En elke schade aan deze weefsels toegebracht ver-

snelt het proces van de aderverkalking.

Het vraagstuk van het verkalken van de bloedvaten is voor de medische wetenschap daarom zo dringend geworden, omdat steeds meer mensen een hoge leeftijd bereiken, dank zij de schitterende vooruitgang in de behandeling van infectie-ziekten met dergelijke geneesmiddelen als sulfa en penicilline. De vroegere veronderstelling, dat aderverkalking een onvermijdelijke ouderdomskwaal was, is over het algemeen opzijgezet.

Hoewel het natuurlijk waar is, dat het klimmen der jaren een algemene achteruitgang van alle weefsels — met inbegrip van de bloedvaten — met zich brengt, zijn de meest vooraanstaanden in het onderzoek naar deze oorzaken van mening, dat de veranderingen, welke alleen door de ouderdom in de bloedvaten worden teweeggebracht, geheel verschillend zijn van die, welke arteriosclerosis veroorzaken. Deze laatste wordt beschouwd als een kwaal, die voorkomen kan worden, omdat zij ontstaat door een overmatig gebruik van dierlijk proteïne en dierlijk vet, die over het algemeen de gevolgen van het ouder worden nog in de hand werken.

De wetenschap heeft uitgemaakt, dat ongeveer 10% van de mensen een hoge leeftijd bereiken, zonder dat hun bloedvaten verkalken en dat zelfs een kleiner percentage (ongeveer 3½%) jonge personen reeds aderverkalking hebben tussen de leeftijd van 20 en 29 jaar. Het vormen van vet-afzettingen juist onder het binnenste weefsel van de bloedvaten is het eerste merkbare teken van de kwaal.

Onlangs verschenen overzichten van Heuper en Gubner en Ungerleider geven een buitengewoon begrijpelijk beeld van hoe dit plaats vindt.

Bloedvaten zijn buizen, waarin drie lagen kunnen worden aange-toond. Met uitzondering van een gedeelte van de buitenste laag, die van het nodige kan worden voorzien door een afzonderlijke bloedaanvoer, krijgt het overige gedeelte van de bloedvaten zijn voeding rechtstreeks van het bloed, dat door het hoofdkanaal zelf vloeit.

Deze voeding bestaat uit mineralen, vitaminen, proteïnen, carbohydraten en vet-bestanddelen, die zich allen ontbinden of opgenomen worden in de bloedstroom. Er is bewezen, dat deze voedingsstoffen en ook andere deeltjes zich een weg kunnen banen door het weefsel van de bloedvaten heen en dat zij door middel van lymfhevaten weer teruggevoerd worden in het bloed in de aderen.

Gewoonlijk worden al deze voedingsstoffen door het weefsel gedrongen door de aandrijvende kracht van de bloeddruk.

Nog heel onlangs genomen proeven wijzen aan, dat verschillende scheikundige delen proteïne, vet en cholesterol zich in de bloedstroom kunnen verenigen, om zodoende reusachtige moleculen te vormen, welke overheersend verbonden zijn met vet-afzetting in de bloedvaatwanden en deze hard maken. Wanneer deze moleculen druppeltjes vormen leveren zij de bovengenoemde chylomicronen op. Omdat het onmogelijk is voor deze reusachtige delen om door het bloedvatenweefsel te dringen, blijven zij achter in de ruimte tus-

sen de binnenste en middelste laag van het bloedvat en vormen daar een vet-proteïne koek.

Wanneer de scheikundige stoffen van deze harde afzetting in het allereerste stadium worden ontleed, is hun samenstelling praktisch gelijk aan die van de proteïne, vet en cholesterol van het bloed waar zij vandaan komen. Geleidelijk echter weten de kleinere deeltjes zich een weg door het weefsel te banen en worden verwijderd, zodat zij een afzetting achterlaten, die in toenemende mate rijk wordt aan cholesterol. In deze toestand, die het kenmerk weergeeft van wat aderverkalking wordt genoemd, voert de bloedstroom witte bloedlichaampjes aan, welke de stottroepen vormen van het verdedigingsleger tegen vijandelijke indringers. Zij strijden tegen het „cholesterole“ bezettingsleger en verslinden de vijand met huid en haar, maar vinden daarna hun aftocht geblokkeerd door de „geharde tank-troepen“. Er vloeien tranen in het binnenste weefsel van de bloedvaten en het resultaat hiervan is het vormen van puistjes en zweren.

Intussen springen calcium-zouten in de bres en de middelste laag, beroofd van voedselaanvoer, raakt in verval. In de loop van al deze afbraak-processen breiden de cholesterol-koeken zich uit en stremmen uiteindelijk de doorgang in het bloedkanaal. Het afscheiden van deze afzettingen in het bloedvat veroorzaakt de stolling van het bloed. Een volkomen opstopping in de bloedcirculatie is het gevolg.

Hoge bloeddruk, een op zichzelf staande kwaal, wordt vaak tezamen met arteriosclerosis aan-

getroffen. De hoge bloeddruk verergert de toestand nog, door meer vet-proteïne delen door de bloedvaatwanden te dwingen en door de verzwakte wanden nog zwaarder te belasten, waardoor zij kunnen barsten.

Het vorenvermelde vormt over het algemeen de aanwijzingen, die de scheikundige speurhonden vinden met het oog op het vaststellen van de „moordenaars”; toch hebben deze zelfde detectives nog enige andere opvallende opmerkingen naar voren te brengen voordat zij de schuldige partij met name noemen.

De volgende ziekte-toestanden zijn verbonden met of worden veroorzaakt door arteriosclerose.

a) Lijders aan suikerziekte, hoge bloeddruk, nieraandoeningen, slecht werkende schildklier en aan sommige andere ziekten hebben een ongewoon hoog cholesterol gehalte in het bloed. Aan gezien deze mensen een dergelijk hoog percentage cholesterol ontwikkelen uit voedsel, dat toch maar voor een middelmatig gedeelte uit dierlijk voedsel bestaat, moeten zij vooral gewaarschuwd worden, zo min mogelijk van deze spijzen te eten.

b) Naarmate we ouder worden ontwikkelen we allen een hoger cholesterol gehalte tengevolge van de afnemende werking van de bijniere. Deze bijniere zijn buitengewoon belangrijke klieren, die zich boven iedere nier bevinden en die stoffen voortbrengen, die de mensen het nodige uithoudingsvermogen verschaffen. Wanneer deze klieren uitgewerkt raken veroudert het lichaam snel en een hoog cholesterol gehalte is het gevolg.

De vertering van overvloedige hoeveelheden proteïne is op zichzelf al een inspanning voor het lichaam, die maakt dat de bijniere te veel werk krijgen te verzetten.

c) Goldblatt heeft aangetoond, dat overmatige hoeveelheden nitrogeen-bevattende bijproducten, die worden afgescheiden, zich — althans tijdelijk — in het nierweefsel vastzetten, en een hoge bloeddruk bevorderen. De verwantschap tussen deze en andere nierziekten is een welbekend feit.

d) Cholesterol kan worden afgezet in het bindweefsel in de gewrichten en veroorzaakt dan reumatiek, het welbekende ouderdomsverschijnsel.

e) Arteriosclerose kan de bloedtoevoer naar de niere verminderen. Elke kwaal die de bloedtoevoer naar de niere vermindert veroorzaakt het vrijlaten van stoffen, waardoor hoge bloeddruk ontstaat.

f) Leary heeft geconstateerd, dat cholesterol-afzetting in de bijnier, het verharden van die klier, zowel als van andere klieren, aanwakkert, en dat hieruit zelfs kanker kan voortkomen.

g) Hartaanvallen zijn de meest voorkomende van alle doodsoorzaken bij mensen tussen de 50 en 60 jaar en is het gevolg van het afsluiten van minstens één van de aderen, die het bloed naar het hart stuwt. Het grootste gedeelte van dergelijke gevallen is te wijten aan aderverkalking.

h) Een gelijksoortige afsluiting of scheuring en verbloeding in een verzwakt bloedvat in de hersenen heeft een verlammingstoe-

stand ten gevolge, die apoplexy of „beroerte” wordt genoemd. Arteriosclerosis en hoge bloeddruk, zijn, met zeldzame uitzonderingen, hiervan de oorzaak.

i) Hartverlamming is de voornaamste doodsoorzaak in alle leeftijden boven de 40 jaar. Het is het gevolg van de overspanning en de slijtage van het hart en de hartkanalen en wordt grotendeels veroorzaakt door arteriosclerosis.

Wij zien derhalve, dat een menigte factoren samenwerken om een aaneenschakeling van vernietigings-processen te weeg te brengen, die de ondergang van de persoon bewerkstelligen.

Inmiddels blijft het feit bestaan, dat personen van middelbare leeftijd en ouder niet in dezelfde mate proteïne kunnen verdragen als de jeugd en dit geeft de medische detective zijn aanwijzing voor het noemen van de boosdoener. Wijzende op Mijnheer „Groot-Vleeseter” en Mevr. Diken-Mollig, zegt hij: „U bent Uw eigen moordenaars, U graaft Uw graven met Uw eigen tanden!”

Aangezien elke behoorlijk opgeloste moordzaak in een naschrift wordt geresumeerd, zal het goed zijn om te vermelden, dat het lichaam kleine hoeveelheden cholesterol nodig heeft voor geslachts- en andere hormonen, Vitamine D en voor galvorming. Verder is het praktisch onmogelijk om een behoorlijk dieet vast te stellen, dat aan de behoefte van het menselijk lichaam beantwoordt, zonder dat hierin enig cholesterol voorkomt. Maar er bestaat een grote kloof tussen zulk een wetenschappelijk en gezond dieet en het voedsel dat

over het algemeen door de meesten van ons wordt genuttigd.

Indien alle volwassenen op een dieet zouden leven, dat maar voor een klein gedeelte aan dierlijk voedsel bevatte — een wenk die vele mensen volkomen fantastisch toeschijnt niettegenstaande zijn geestelijke en wetenschappelijke verdiensten — dan zou de uitwerking hiervan op ons dagelijks leven een ware omwenteling betekenen.

De strijd tegen cholesterol, hetgeen het voornaamste doel schijnt te zijn in het bedwingen van arteriosclerosis, kan op vele fronten bevochten worden. Totdat we verder licht en kennis met betrekking tot andere factoren bezitten, schijnt het niet meer dan redelijk te zijn elke mogelijke methode te proberen om het cholesterol gehalte van het bloed te verminderen, of ten minste te verhinderen, dat dit cholesterol zich in de verkeerde plaatsen ophoopt. Cholesterol is afkomstig uit twee bronnen: 1) het voedsel en 2) door vorming in de lever. Klaarblijkelijk scheidt het menselijk lichaam ook cholesterol af, want als dat niet het geval was, zouden de mensen op den duur wandelende bergen cholesterol worden. Dientengevolge kan een andere manier om de hoeveelheid cholesterol in het menselijk lichaam te verminderen bereikt worden door de afscheiding van deze stof op te voeren.

Voedingsmiddelen rijk aan cholesterol zijn: vlees, eierdooier, wittebrood, oesters, vis, reuzel, boter, gevogelte, room en kaas.

Plantairdig voedsel bevat geen cholesterol.

Vetten van elke soort verlenen krachtadige hulp bij de opname

van cholesterol door de ingewanden; dus volgt hieruit, dat voedsel met een laag vetgehalte de afscheiding bevordert. Hieraan kan worden toegevoegd, dat ook is vastgesteld, dat voedsel met een laag vetgehalte de afscheiding van gal stimuleert, hetgeen gevormd wordt van cholesterol in de lever.

De hoofd-verdedigingstroepen zijn echter de B-complex vitaminen choline en inositol, de volstrekt noodzakelijke amino-zuren, menthionine en mogelijkerwijze nog enige andere stoffen. Deze scheikundige stoffen verenigen zich met cholesterol en maken dat dit afgescheiden wordt in de nieren en ingewanden.

Het is belangwekkend genoeg te weten, dat onze beste bronnen voor choline en inositol bestaan uit ongebuilde tarwe en peulvruchten, zoals erwten en bonen. Het is bekend, dat, bij het gebruiken van voedsel met een onvoldoende gehalte aan choline of soortgelijke stoffen, er vetafscheiding en opeenhoping van cholesterol in de lever plaats heeft, wat één van de belangrijkste oorzaken is, dat dit orgaan „verhardt”.

Een hartaanval kan het eerste uiterlijke kenteken zijn van aderverkalking bij een persoon, die dacht, dat hij zo gezond was als een vis. Als hij herstelt van een

dergelijke aanval komt toch de patiënt wel degelijk tot de ontdekking, dat zijn bloedvaten toch niet in zo'n prima toestand verkeerden, als hij heel optimistisch had verondersteld.

Er is dikwijls een hardhandig ontwaken nodig om ons te dwingen het Woord van Wijsheid te gehoorzamen. Na een leven van veronachtzaming van onze gezondheid in het najagen van pleziertjes of succes, komen wij tot de ontdekking, dat het helemaal geen verdienste is om „de meest welgedane en wel-doorvoede mens van het kerkhof” te zijn. En dan stellen we ons open voor de overtuiging welk eten goed voor ons is en wat we moeten laten staan, en dan dringt het tot ons door, dat God wel wist wat onze lichamen nodig hadden toen Hij onze Profeet inspireerde tot de raadgeving: „weinig vlees”.

De schrijver getuigt van de goddelijkheid en de waarachtigheid van het Woord van Wijsheid en gelooft, dat dit de weg is tot de beste gezondheid. Hoewel het niet noodzakelijk is om het vertrouwen in het Woord van Wijsheid te doen groeien, ondersteunen toch alle betrouwbare wetenschappelijke gegevens deze leer. Leest het, de Heer maakt hier heel duidelijk Zijn wil in bekend met betrekking tot de geestelijke en aardse gezondheid van Zijn kinderen.

Een vermeldenswaardige gebeurtenis

Op Zondag 14 October j.l. was een gewichtig moment voor de Kerk van Jezus Christus van de Laterdaagse Heiligen.

Door de A.V.R.O. (Algemeene Vereeniging „Radio Omroep”) werd die Zondagmiddag van 3.15 tot 3.45 muziek en koorgezang van het Tabernakel-Koor te Salt Lake City ten gehore gebracht door middel van gramafoon-platen.

Toelichtingen werden gegeven door Mr. J. den Daas, onderdirecteur van de A.V.R.O. Mr. den Daas heeft gedurende de zomer van dit jaar door de Verenigde Staten gereisd, o.a. heeft hij de gelegenheid waargenomen het vermaarde Tabernakel te Salt Lake City, Utah, te bezoeken, wat ongetwijfeld grotendeels de oorzaak is dat deze uitzending op zo'n gunstige tijd plaats had.

Op het titelblad van de A.V.R.O. Radio Bode van 14 Oct. j.l. werd een photo van het Tabernakel-Koor afgebeeld. Ook werd door Mr. den Daas een artikel geplaatst waarin hij een beschrijving van het ontstaan van het Koor gaf en verder beschreef hij hoe het Koor door de Zondagsuitzending over ruim 70 stations in Amerika tot haar tegenwoordige grootheid is gekomen. Nu reeds is ons bekend gemaakt dat hetzelfde programma van 14 October j.l. herhaald zal worden op Dinsdag 20 November a.s.

Het zou ons een groot genoegen zijn indien nog vele malen de strelende klanken van het Tabernakel-Koor hier te lande ten gehore gebracht zouden worden.

Redactie.

DE ZENDING DOOR

Op 14 en 28 October en op 4 November hebben Apeldoorn, Groningen-Leeuwarden en Antwerpen resp. weer hoogtijdagen mogen beleven in de geest van een algemene conferentie, welke in elk dier steden werd gehouden.

Laten we beginnen met Apeldoorn. Daar was voor deze gelegenheid een zaal gehuurd aan de Kanaalstraat 24, waar belangstellenden uit het gehele district zowel 's morgens als 's middags samen stroomden. President Lillywhite met zijn dochter Dorothy Ann en Broeders Don W. Rapier en Francis W. Carling van het hoofdkantoor waren uit Den Haag gekomen om oude en nieuwe vrienden te begroeten en toe te spreken. 's Middags tussen de beide vergaderingen werd er bovendien een doopdienst gehouden, waar 14 nieuwe leden tot de kerk toetraden. Dit was wel een bij uitstek inspirerende gebeurtenis en misschien wel een van de grootste doopdiensten in dit district gehouden. Maar dit was op deze heugelijke dag nog niet alles. Belangstellenden die een uur vóór de bijeenkomst van 5 uur die middag reeds in de zaal aanwezig waren, konden luisteren naar een bijzonder programma over de A.V.R.O. van Salt Lake City Tabernakel-Koor muziek, ingeleid door Mr. J. Den Daas. Dit welverzorgde en volkomen in de geest van de kerk staande programma, heeft wel een ieders hart goed gedaan en zonder twijfel een grote bijdrage geleverd voor het feestelijke karakter van deze dag. Het leek wel of de sprekers ook door diezelfde geest geïnspireerd waren en met hunne woorden de harten van de mensen bereikten. President Lillywhite sprak zowel in de doopdienst als in beide conferentie-bijeenkomsten, de menigte opbouwende met zijn ernstige en wijze raadgevingen. Verdere sprekers waren ouderlingen Daniel I. D'Hulst, J. Cal Roberts, Robert L. Kendall, W. Squires Poelman, Donald A. Crofts, Rex O. Hamilton, Roy F. Molen, Mark W. Staples, Gerrard B. Denkers, R. Wm. Bradford, Don W. Rapier, Arlin L. Glines en Wm. Daniel Speakman. De Algemene Autoriteiten werden voorgesteld door Ouderling Don W. Rapier. Dank voor hun muzikale medewerking zijn wij ook verschuldigd aan het Apeldoornse koor en aan Ouderling James D. Condie, begeleid door Zuster Dorothy Ann Lillywhite aan de piano. Allen hebben samengewerkt om deze dag onvergetelijk in de herinnering te doen blijven.

En nu Groningen en Leeuwarden. Het is voor de President der Zending wel altijd een bijzonder voorrecht om een bezoek te brengen aan de verste uthoeken van dit mooie land. En zo begaf hij zich reeds Zaterdagmiddag, in gezelschap van Ouderling Francis W. Carling, naar Groningen om daar die avond om 8 uur een vergadering bij te wonen van het priesterschap, en daarmee zo lang mogelijk de tijd te hebben om zowel Zaterdag als Zondag de leden en vrienden der kerk te ontmoeten en te spreken. Op Zondag 28 Oct. werd de eerste conferentie-bijeenkomst gehouden in de kerk aan de Poelestraat 54. President Lillywhite was de hoofdspreker. Hij bracht met krachtige woorden de betekenis naar voren van het Evangelie in onze dagen en van de noodzaak en betekenis van Gods wetten, geboden en instellingen in dit leven. Districts-President H. John Ploeger, welke deze dag voor het laatst een conferentie in Nederland bijwoonde, voordat hij naar Amerika terug zal keren, sprak de gemeente eveneens toe met zijn getuigenis, verkregen uit ervaringen in het zendingleven. De andere sprekers waren vervolgens: Arlin L. Glines, Don Ch. Wood, Wm. Daniel Speakman, I. Gene McDaniel, Calvin K. Smith en LeGrande Allen, gemeente-president in Groningen. Ook Broeder Allen zal binnenkort naar Zion terugkeren. Het Groningse koor kwam deze morgen naar voren met een zeer geslaagde muzikale opulstering van dit feestelijke programma. Wij zijn hen dankbaar voor de krachten die zij aan dit koorwerk besteden, daarmee de ere-dienst verrijkend. 's Middags, in de tweede conferentie-dienst in Leeuwarden, was het Groningse koor ook weer aanwezig om daar de dienst luister bij te zetten. Zoals gezegd, werd de tweede conferentie-dienst gehouden in Leeuwarden onder presidium van President Lillywhite. Prekers in deze dienst waren President Lillywhite, R. William Bradford, Roy F. Molen, Albert D. Holyoak, Watson E. Ririe, Leonard B. Hogan, Allen de Waal, John Veth, R. Bruce Meibos, Stephen M. Coleman en Francis W. Carling. Het schijnt wel dat zulke bijeenkomsten in het hoge Noorden, in Leeuwarden en Groningen, altijd vergezeld zijn van een bijzonder goede geest, verwarmd door de hartelijkheid en vriendschap welke de leden het presidentschap der zending toe-

dragen. Dat deze banden van liefde mogen bijdragen tot een ieders onbaatzuchtige bijdrage in dit grote werk der kerk in deze zending en in het bijzonder in deze gemeenten in het Noorden, is onze diepste wens.

Wij spraken van de uiterste uithoek in het Noorden. Maar laten wij U vertellen dat er een uithoek is in het Zuiden onzer Zending, die er ook alleszins wezen mag! Dat hebben we beleefd op 4 November, toen daar onze zusters en broeders uit Antwerpen, Gent en Mechelen een speciale reis per bus en trein maakten om 's middags om 4 uur op de Meir 21 in Antwerpen te samen vergaderden. In hun harten was er ook feest. Zij waren hongerig naar de woorden van raad en opbouw die tot hen zouden worden gesproken, maar niet minder verlangend om elkander te zien en te spreken en hun vriendschapsbanden te versterken met allen die van Nederland en het Hoofdkantoor der Zending voor deze gelegenheid waren overgekomen. President Lillywhite was natuurlijk aanwezig, dat is zijn getrouwe traditie. Ook zijn dochter Dorothy Ann, welke haar welkome bijdrage gaf met een piano-solo. Dan broeder Don W. Rapier, zendings secretaris, en broeder Richard H. Storrs, een onzer zendelingen uit Rotterdam Noord, die wij allen zo langzamerhand kennen vanwege zijn bijzonder goede tenorstem. Hij gaf dan ook twee solo's ten beste, met begeleiding op de piano van Zr. Dorothy Ann. Wij hebben van deze muzikale nummers stellig buitengewoon genoten. Maar het meest werden onze harten waarschijnlijk geroerd en tot inkeer gebracht door de woorden gesproken uit het getuigenis der Schrift. Sprekers waren President Lillywhite, E. Eugene Terry, Verl J. Cox, Harold A. Wood, Jerry Purser, Ruel A. Allred, Kenneth J. Nielson en Richard M. Hebertsen.

En zo zijn dit de eerste conferenties in een reeks, waarin de beide Rotterdamse districten op 18 en 25 November zullen volgen, en Arnhem op 9 December. U bent ook op die vergadering allen hartelijk uitgenodigd. Tot ziens!

AANGEKOMEN.

Zr. Grace Alida Hermine Vlam arriveerde in ons land op 17 Juli j.l. Wegens andere bezigheden is Zr. Vlam haar zendingswerk begonnen gedurende het begin van de maand November.

Op 15 October kwam Zr. Louise Jacoba Marie Bos uit Springville, Utah, in ons land aan om alhier een zending te vervullen en is nu in Rotterdam-Z. werkzaam.

Op 20 October kwamen twee zendelingen in ons land aan. Beide komen uit Salt Lake City. Zij zijn Ouderling John Romeijn en Ouderling Carl Pyper. Br. Romeijn is in Rotterdam geplaatst en br. Carl Pyper in Groningen.

LEDEN VERTROKKEN.

Op 12 September uit Zutphen: Jacob Tobias Marinus Noteboom, Tobias Ive Noteboom, Maria Everina Noteboom-Matijssen naar Washington, U.S.A.

Op 24 September uit Zutphen: Petronella Everdina M. Vermaning-Ottevanger naar Canada.

Op 12 September uit Groningen: Johan van Weezep naar Salt Lake City, Utah.

Op 2 October uit Dordrecht: Jannetje van der Velden en Pieterella Johanna van der Velden, naar Canada.

Op 14 September uit Rotterdam: Thelma de Ligt, Cornelis H. de Ligt, Hillegonda de Ligt-van Hulst en Cornelis H. de Ligt, naar Provo, Utah.

Gedurende September vertrokken uit Haarlem: Cornelis J. Spronk en Jeanette G. H. Spronk-Warning naar Salt Lake City.

Op 2 October uit Utrecht: Johannes H. A. Bronius, Carla Bronius, Antonius Bronius, naar Canada.

Op 10 October uit Rotterdam: Antoon Reinders naar Salt Lake City.

Op 13 October uit Hilversum: Tiny Johanna Beuk, Ansjé Adriana Beuk, Johanna B. Beuk-Dinkelman en Laurens Beuk.

Op 26 October uit Delft: Marion van Leeuwen, Harro van Leeuwen, Suzanna van Leeuwen, Catharina van Leeuwen-Koelmans en Martinus van Leeuwen naar Murray, Utah.

Op 26 October uit Almelo: Martinus van Lienden, naar Salt Lake City.

Op 12 September uit Rotterdam: Jacoba Weeland-Schouten, Martinus J. Schouten en Hendrik Weeland naar Californië, U.S.A.

Op 26 September uit Amsterdam: Gerard van der Plas, Jacoba van der Plas, Elizebeth van der Plas, Laurens van der Plas, Gerrit van der Plas en Jacoba van der Plas-Gruson naar Salt Lake City, Utah.

Gedurende October vertrokken uit Arnhem: Johanna G. Middelhoven-Wolters, Jantje Middelhoven en Roelof Middelhoven naar Portland, Oregon, U.S.A.

Ouderling Gene K. Edvalsen, die niet lang geleden in Nederland een zending heeft vervuld is nu in de dienst van het Amerikaanse leger te Rochefort, Frankrijk. Enige weken geleden heeft hij de gelegenheid gehad hier weer voor enige dagen in Nederland een bezoek te brengen. Het is hem niet mogelijk geweest allen te bezoeken in de verschillende plaatsen waar hij werkzaam is geweest gedurende zijn zending. Hij zendt dan zijn groeten aan alle vrienden en leden.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

DOOPDIENSTEN.

Op 28 April j.l. te Schiedam: Hendrik de Groot, Gerrit van Nood, Wilhelmina van Nood-Koning.

Op 6 Juli j.l. te Schiedam: Gerda van Nood.

Op 27 September j.l. te Rotterdam: Cornelia Henderina Kok.

Op 7 October j.l. te Utrecht: Jacoba Hillegonda Ester Folders, Hillegonda Jacoba Jantje Folders, Jan Folders, Jan Marinus Antonius Koense, Bartholomeus Bernardus Johannes van Huizen, Elisabeth Maria van Huizen, Jannetje Bos-van der Meulen, Jannetje Bos, Hendrika Theresia Bos.

Op 14 October j.l. te Apeldoorn: Cornelia Rachel Theodorus van der Wolde-Kroche.

Op 14 October j.l. te Enschede: Albertine Bakker, Hendrik Bakker, Frederika Bakker-Haalboom.

Op 14 October j.l. te Hengelo: Simon Eisinga, Ebelina Eisinga-Wanrooy.

Op 14 October j.l. te Zwolle: Hendrikje Kooyman-Pleyzier, Jantje Kooyman, Hendrikje Kooyman, Jochem Kooyman, Ebelte Femmigje Kooyman, Femmigje Kooyman.

Op 25 October j.l. te Haarlem: Frank Richard van Hessen, Grietje Voogd, Margaliza Pieters.

Op 26 October te Den Haag: Wilhelmina A. Linneman, Jacobus Andreas Bengtsson, Albertus Wiersma, Catharina J. Wiersma—v. d. Wal, Maria E. Wiersma, Johannes Moot, Hendrika Adriana Moot-Dekker.

INGEZEGEND.

Op 3 Juni j.l. te Schiedam: Gerrit Marinus Jr. van Nood.

Op 7 October j.l. te Amsterdam: René Johan van Voorst, Robert Lambertus van Voorst, Linda Gertruda Lambrechtsen.

OVERLEDEN.

Op 12 October j.l. te Rotterdam: Zr. Clasina Bakkers. Zr. Bakkers was geboren te Rotterdam op 10 Februari 1881.

VERORDINEERD.

Op 21 Januari j.l. te Groningen: Johan van Weezep tot Diaken.

Op 29 September j.l. te Mechelen, België: Frans van Goolen tot Diaken.

Op 29 September j.l. te Utrecht: Jan Gerhard de Haas tot Diaken, Jan Marinus Koense tot Diaken.

Op 28 October j.l. te Dordrecht: Roelof Kuiters van Diaken tot Leraar. Pieter de Zeeuw van Diaken tot Leraar, Jacob van de Mijle van Diaken tot Leraar.

OVERGEPLAATST.

Gedurende September werden de volgende overplaatsingen bekend gemaakt: James L. Tillet van Alkmaar naar Dordrecht. Cornelius J. Muse van Dordrecht naar Rotterdam Z. Carl T. Copley van Delft naar Zaandam als G.P. Allen L. De Waal van Delft naar Groningen. Delbert M. Dickemore van Emmen naar Gent. Jay Fellows van Emmen naar Amsterdam. Stanford Hunsaker van Den Helder naar Utrecht. Stephen M. Coleman van Leeuwarden naar Groningen. Leonard B. Hogan van Harlingen naar Leeuwarden. Robert W. Mitchell van Utrecht naar Den Haag. Roy Molen van Zutphen naar Apeldoorn als raadgever met Wm. Daniel Spealman. John D. Van der Waal naar Amsterdam als raadgever met Arnold Frazier. L. Stanford Hunsaker van den Helder naar Utrecht. Herman J. Bender als G.P. te Gent, Melvin H. De Young van Groningen naar Hilversum. Thomas P. Vuyk van Hilversum naar Zutphen. Kenneth D. Johnson van Almelo naar Eindhoven als G.P. John de Young van Groningen naar Arnhem. Don W. McEntire van Wageningen naar Den Helder als G.P. Keith R. Tenney van Eindhoven naar Haarlem.

Gedurende October werden de navolgende overplaatsingen bekend gemaakt: Ernest G. van Corler van Den Helder naar Zeist. Harvey A. Godfrey van Zeist naar Delft. Kenneth G. McClellan van Utrecht naar Zeist.

Gedurende het begin van November werden de volgende overplaatsingen bekend gemaakt: Herbert D. Williams als D.P. te Utrecht. J. Cal Roberts als G.P. te Apeldoorn. Don Ch. Wood van Leeuwarden naar Groningen als D.P. Robert N. Chappell van Amsterdam Z. naar Antwerpen en als raadgever met D.P. Jerry Purser. Leonard B. Hogan van Leeuwarden naar Harlingen. Zr. Cecil Ripplinger van Den Haag naar Rotterdam N. Zr. Henrietta Kochheim van Den Haag naar Amsterdam. Zr. Grace A. H. Vlam naar Amsterdam.